

Sygn. akt IV U 515/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2020 r. w S.

odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 9 maja 2019 r. Nr (...)

w sprawie J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 515/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 maja 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego uchylił decyzję z 11 czerwca 2014r. o przyznaniu J. T. emerytury w powszechnym wieku emerytalnym oraz przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 maja 2014r. i obliczył jej wysokość z pominięciem niekonstytucyjnego przepisu art.25 ust.1b tej ustawy ,tj. bez pomniejszania podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej przez ubezpieczoną emerytury przyznanej jej uprzednio na podstawie art.46 ustawy emerytalnej. Wysokość świadczenia na dzień od dnia 1 kwietnia 2014r. ustalona została na kwotę 2 051,54 złotych brutto miesięcznie (decyzja z 9 maja 2019r. k.19 akt emerytalnych za wnioskiem z 20 maja 2014r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona J. T. wnosząc o ponowne ustalenie wysokości emerytury (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych wskazując, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2020r. ubezpieczona kwestionowała przyjętą przez organ rentowy datę początkową wypłaty emerytury oraz zastosowaną tabelę dalszego trwania życia (protokół rozprawy k.9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. T. urodziła się w dniu (...) W dniu 19 września 2008r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę. Decyzją z 10 października 2008r. organ rentowy na podstawie art.46 ustawy emerytalnej przyznał ubezpieczonej emeryturę od 14 października 2008r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (wniosek o emeryturę i decyzja z 10 października 2008r. o przyznaniu emerytury k.1 i 25-26 akt emerytalnych za wnioskiem z 19 września 2008r.).

W dniu 20 maja 2014r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. Decyzją z 11 czerwca 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od (...). ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek emeryturę na podstawie art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość emerytury ubezpieczonej obliczona została wg zasad określonych w art.25 i 26 ustawy emerytalnej, w tym zgodnie z ówczesną regulacją art.25 ust.1b tej ustawy, na mocy której podstawę obliczenia emerytury pomniejszono o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej przez ubezpieczoną emerytury przyznanej jej uprzednio na podstawie art.46 ustawy emerytalnej. Wysokość świadczenia na dzień 1 maja 2014r. ustalona została na kwotę 1 490,26 złotych brutto miesięcznie (decyzja z 11 czerwca 2014r. k.12 akt emerytalnych za wnioskiem z 20 maja 2013r.).

W dniu 23 kwietnia 2019r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o wznowienie postępowania i ponowne ustalenie wysokości emerytury w powszechnym wieku emerytalnym w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. sygnatura akt P 20/16 (wniosek ubezpieczonej z 23 kwietnia 2019r. k.18 akt emerytalnych za wnioskiem z 20 maja 2014r.).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, postanowieniem z 9 maja 2019r. na podstawie art.145a i art.149§1 kpa organ rentowy wznowił postępowanie w sprawie decyzji z 11 czerwca 2014r. o przyznaniu emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, a następnie zaskarżoną decyzją z 9 maja 2019r. uchylił w/w decyzję z 11 czerwca 2014r. i przyznał J. T. emeryturę od dnia 1 maja 2014r. ustalając jej wysokość od dnia 1 kwietnia 2019r. na kwotę 2 051,54 złotych brutto miesięcznie. Wysokość emerytury ubezpieczonej obliczona została z pominięciem niekonstytucyjnego przepisu art.25 ust.1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 9 maja 2019r. k.19 akt emerytalnych za wnioskiem z 20 maja 2014r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej J. T. okazało się niezasadne i podlegało oddaleniu.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że wbrew twierdzeniom ubezpieczonej zaskarżona decyzja z 9 maja 2019r. jest prawidłowa. Przypomnieć należy, że w chwili nabycia przez ubezpieczoną prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym obowiązywał przepis art.25 ust.1b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nakazujący pomniejszenie - w przypadku osób, które uprzednio pobierały emeryturę przyznaną na podstawie art.46 tejże ustawy - podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Organ rentowy zastosował wówczas powyższy przepis, co skutkowało ustaleniem wysokości emerytury ubezpieczonej w niższej kwocie. W dniu 6 marca 2019r. zapadł wyrok Trybunału Konstytucyjnego, w którym Trybunał stwierdził, że art.25 ust.1b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017r. w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w (...)r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art.46 tej ustawy, jest niezgodny z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W oparciu o powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. opublikowany w Dzienniku Ustaw Nr 539 z 21 marca 2019r., ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wznowienie postępowania i ponowne ustalenie wysokości jej emerytury w powszechnym wieku emerytalnym z pominięciem niekonstytucyjnego przepisu

art.25 ust.1b ustawy emerytalnej (wniosek o wznowienie postępowania k.18 akt emerytalnych). Organ rentowy po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej, postanowieniem z 9 maja 2019r. wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją z 11 czerwca 2014r. o przyznaniu emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, a następnie decyzją z 9 maja 2019r. uchylił w/w decyzję z 11 czerwca 2014r. i przyznał ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 maja 2014r. ustalając jej wysokość z pominięciem niekonstytucyjnego przepisu art.25 ust.1b w/w ustawy. Przy ustalaniu wysokości emerytury od dnia 1 kwietnia 2019r. na kwotę 2 051,54 złotych brutto miesięcznie organ rentowy uwzględnił wszystkie zmiany w wysokości świadczenia, jakie miały miejsce od dnia jej przyznania do dnia 31 marca 2019r., w tym zmiany wynikające z waloryzacji, jakimi emerytura ubezpieczonej była objęta. Organ rentowy zastosował przy tym prawidłową tabelę średniej długości trwania życia, która ustalona została na datę zgłoszenia wniosku o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym ,tj. na dzień 20 maja 2014r. (vide: ustalenia faktyczne).

Odnosząc się do daty początkowej wypłaty emerytury wskazać należy, że wypłata emerytury ubezpieczonej w prawidłowej wysokości była możliwa dopiero po wzruszeniu decyzji z 11 czerwca 2014r. na skutek wniosku o wznowienie postępowania. Z przedmiotowym wnioskiem ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego w dniu 23 kwietnia 2019r. (wniosek ubezpieczonej k.18 akt sprawy). W sprawie istotne jest brzmienie art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z wymienionym przepisem podwyższone świadczenie wypłaca się nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z powyższym zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie ma podstaw do jej zmiany.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc, oddalił odwołanie.